

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Theodosio & Agapeto, qui Synadis Episcopatum gerebant. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Imperatore Theodosio octauum iam ætatis suæ annum agente, Atticus triennio Episcopatum Constantinopolitanum cum maxima laude procurauerat: Vir, vt supra demonstrauius, doctrina mediocri, sed pietate & prudentia eximius. Quamobrem Ecclesiæ, eius temporibus magnopere fuerunt amplificatæ. Nam non modò suæ ipsius fidei fautores cõcordia deuinxit, verum etiam hæreticos sua obtupescit prudentia: quibus certè nihil voluit exhibere molestiæ ille quidem, sed vbi eos perterrefecerat, rursus se erga illos mansuetum & facilem declarauit. Quinetiam neque doctrinæ studio neglexit: quippe in veterum scriptorum monumētis euoluendis multum operæ posuit, inq; eisdem magnam noctis partem contriuit, & propterea neq; Philosophorum neque Sophistarum argutiis capi, & obtupesceri potuit, & propterea neque à Philosophis, neq; à Sophistis barbarus, & in sermone rudis habitus est. His, qui cum eo in colloquium veniebant, vrbani, & blandus: qui autem erant affecti mœstitia, cū illis condolere visus est. Ne multis: omnia, vt est apud Apostolum, omnibus factus. Primum, cum presbyterij gradum obtinuisset, conciones, quas summo studio confecerat, ad verbum ediscens, in ecclesia recitauit. Postea crebro vsu & diligentia maiorem audaciam adeptus, ex tempore concionari cœpit, rationemq; docendi magis popularem secutus est. Verùm eius conciones non eius generis fuere, vt meritò vel ab auditoribus studiose perdicerentur, vel monumentis mandarentur literarum ad posteritatem. Sed de eius natura, moribus, doctrina denique satis superq; videmur disseruisse. Iam verò ad res eius temporibus gestas, quæ sunt dignæ hominū memoria, explicandas veniamus:

1. Cor. 9.

De Theodosio & Agapeto, qui Synadis Episcopatum gerebant.

C A P. III.

Theodosius quidam Synadum, vrbis Phrygiæ Pacatiæ Episcopus, hæreticos (in ea namque vrbe complures erant ex secta Macedonianorum) grauius persecutus est, eosq; non modò è ciuitate, verum etiam ex a-

x 5 gris

SOCRAT. HISTOR.

gris relegauit. Atque istud aggressus est, non de more orthodoxæ ecclesiæ, quæ homines persequi non solet, neque studio rectæ sinceraeque fidei imitatus, sed turpis quæstus auiditati inferuiens, vt ex hæreticis pecuniam cogeret. Itaque nihil reliquum fecit, quod ad Macedonianos vexandos pertineret: manus clericorum, qui de eius erant ecclesia, contra eos armare, infinitis ferè machinis, quibus illos conturbaret, vt cœpit: in iudicio vinctos sistere non desit: maximè omnium Agapetum, illorum Episcopum variis incommodis & molestiis affecit, Ac cum primarij prouinciæ viri non satis habere virium & autoritatis ei viderentur ad supplicium de Macedonianis sumendum, Constantinopolim celeriter contendit, mandatum præfecti prouinciæ postulat. Dum Theodosius Episcopus his de rebus Constantinopoli moram facit, Agapetus, quem sectæ Macedonianæ præesse docui, ad rectam sanamque de fide opinionem redit. Nam consilio cum vniuerso clero inito, & populo ecclesiæ suæ conuocato, persuadet, vt fidem Consubstantialis recipiant: Quo facto, cum ingenti multitudine, imò verò cum populo vniuerso ad ecclesiam ire maturat. Ac precibus peractis, sedem, in qua Theodosius considere consueuerat, capessit. Simul atque populum concordia vinculis in vnum colligauerat, de reliquo fidem Consubstantialis docuit, vnde ecclesiarum administratione ad urbem Synada spectantium potitus est. His rebus ita constitutis, post paulo Theodosius Synada reuertitur: præfecti mandato fretus, quod secum attulerat. Atque ignarus rerum, quæ ipso absente, acciderant, extemplo ad ecclesiam pergit. Inde ab omnibus, qui ibi aderant, expulsus, Constantinopolim denuò proficiscitur. Qui, simul atque eò aduentabat, grauer suum statum coram Attico Episcopo deplorare, se iniquè Episcopatu eiectum docere cœpit. Atticus autem, vt intellexerat, rem feliciter ad ecclesiæ commodum cecidisse, verbis Theodosium lenire: suadere, vt genus vitæ quietum & vacuum à molestiis consecraretur, communemq; omnium vtilitatem suis priuatis commodis anteferret. Scribit præterea Agapeto, vt Episcopatum teneat, nihilque molestiæ sibi ex offenso Theodosii animo suspicetur euenturum.

De